

230 සුහද ප්‍රෝමයේ

සුහද ප්‍රෝමයේ අතරි ලක්ණ වේ
අප සැම ගැලවු දිවා සිරුර වේ

මඟ දහමේ රස ඉතිරේ සනුර පහවේ
හදට වඩා මඟ ගුණ අප මූවගේ රැවිදේ

මිහි මබලේ මඟ දහමේ රසය සැරීසරා
එමලය මෙමලාව මෙමලාව රෙජකු වනු මැනේ සඳා

ලොවට බෙදේ මඟ සාමේ බිය සැක දුරුවේ
දැහැමි මගේ එන මෙ අප් දිවි මඟ සතු වේ

දැමුනු සින් පවිතු හඳේ කිලිවි බව තැයේ
නිමල හඳේ සතුවු සින් නිති මඟ රජ වේ